

"והערב נא"

(הערות המערכת: ניתן לפנות לקבלת הגיליון במייל (שלחו: 'קבלת עלון') מאמרים/בדיחות/הכל-כל מה שאתם רוצים שיפורסם בעלון-יתקבל בשמחה לאחר אישור החומר ע"י המערכת. ניתן לפנות לבקשה לע"ג ולרפואה שלימה במייל זה: alonalon7761@gmail.com נשמח אם תפיצו את העלון במייל או בהדפסה. יישר כח ושבת שלום! המערכת. בהמשך יש פרטי זכייה בהגרלה החדשית. ניתן למצוא את העלון גם באתר תורת יוסף <https://www.toratyosef.co.il/?s=%D7%95%D7%94%D7%A2%D7%A8%D7%91+%D7%A0%D7%90>

**מצודק
שיעשועון
בדיחות
מיוחד לפורים!!**

תוכן הגיליון:

עמוד 4: פינת הירושלמי השבועית-
שיעבוד רוחני ושיעבוד פיזי.

עמוד 2: סיפורי חז"ל, הרב אליהו על
הפרשה.

עמוד 3: סיפורים מגדולי הדור על "כל
אלמנה ויתום לא תענון", קריאת שקלים.

עמודים 4-5: טעם בקטנה

עמוד 6: כתב חידה נושא פרסים.

עמוד 7: חידון נושא פרסים.

עמוד 8: בדיחות. שימו לב לעלון
במצורף!

הדלקת נרות השבת:

ירושלים: 4:48, תל אביב: 5:03
חיפה: 4:54, באר שבע: 5:08

צאת השבת:

ירושלים: 6:01, תל אביב: 6:03,
חיפה: 6:01, באר שבע: 6:03

**שבת שלום!!! (הפטרה: אשכנזים: בן שבע.
ספרדים: ויכרות יהודע מלכים ב', י"א)**

פינת הירושלמי

(מאת הרב אברהם הכהן בל"ס - ראש מכון אורות הירושלמי)

שיעבוד רוחני לעומת שיעבוד פיזי

שמות כד, י: "ויראו את אלקי ישראל ותחת רגליו כמעשה
לבנת הספיר וכעצם השמים לטוהר"

ירושלמי סוכה ד, ג: "אמר רבי מיישא: בבבל כתיב 'כמראה
אבן ספיר' (יחזקאל א, כו), ובמצרים כתיב 'כמעשה לבנת
הספיר'. ללמדך, שכשם שהאבן קשה מן הלבנה, כך
שעבודה של בבל היה קשה משעבודה של מצרים".

הירושלמי משווה בין הפסוק העוסק בשעבוד מצרים לבין
הפסוק העוסק בשעבוד בבל ומסיק ששיעבוד בבל היה
קשה משל מצרים, שכן האבן, המסמלת את שעבוד בבל,
קשה מהלבנה המסמלת את שעבוד מצרים.

שיעבוד מצרים היה בעיקרו שיעבוד פיזי - עבודת פרך,
ואילו שעבוד בבל היה בעיקרו שעבוד רוחני. הירושלמי בא
ללמדנו, למרות ההבנה הפשוטה שאין גרוע יותר מעבודת
פרך. שיעבוד רוחני קשה יותר משעבוד פיזי.

בשורה ללומדי הדף היומי! מסכת שקלים עם פירוש 'אור
ישרים' מיוחד של הרב יהושע בוך שליט"א

לביורורים, יחידים וכמויות, צרו קשר: פלאפון

0526522518 או לחילופין בדואר אלקטרוני

blasyerushalmi@gmail.com

להכיר בצוהר מתיקות הירושלמי.

סיפורי חז"ל

מדוע מתגאה זה בממון שאינו שלו?

מסופר בתלמוד הירושלמי: בעיר בבל היה עשיר אחד שעשה עוול לעני אחד, והעני החליט לתבוע את העשיר לדין תורה, הלך העני לבית דינו של רב שהיה גדול הדור ואמר: ברצוני לתבוע את עשיר פלוני לדין תורה שעשה לי עוול, הרב שלח אחרי העשיר להזמין אל בית הדין, אך העשיר מחמת גאותו סירב לבוא ולהתדיין עם אותו עני, ואמר לשליח: וכי אני אבוא להתדיין עם אותו עני? והרי אם יבואו כל הגמלים של הערבים, לא יוכלו לשאת את מפתחות האוצרות שלי מחמת רוב עושרי. ולכן אין זה מכבודי לבא לבית הדין. כששמע רב כך, אמר: מדוע מתגאה זה בממון שאינו שלו? יהי רצון שתהא קללה בממונו, מיד יצאה גזירה מהמלך שיכנס הוא וכל אוצרותיו לטמיון לאוצר המלך. מיד בא העשיר לפני רב בבבליה, וביקש שיתפלל עליו שהמלך יחזיר לו את ממונו, וכן היה שהמלך החזיר לו. (ירושלמי נדרים ט' - ד', סיפורי צדיקים)

הרב מרדכי אליהו זצ"ל על הפרישה

היום יש להם לאמריקאים איזה מין "טיל חכם" כך אומרים, ואם למשל סדאם חוסיין הזה של עיראק יתחבא באיזה מערה או שיתחבא באיזה מקלט בתוך מקלט, אז ה"צרעה" הזאת של האמריקאים יכולה ללכת ויודעים לכוון אותה ימינה ושמאלה וימינה עד שתגע בשליט של עיראק ותאבד אותו וכל אשר לו.

מי שמעלה על דעתו שזה "המצאה" חדשה של האמריקאים ופרי טכנולוגיה חדישה ומתקדמת אינו אלא טועה, שהרי כתוב במפורש:

"ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החתי ואת הכנעני ואת החוי מלפניך" ואומר רש"י: "שנו רבותינו במסכת סוטה, על שפת הירדן עמדה זורקה בהם מרה", היא לא עפה, היא לא הלכה לבתים שלהם, כי אמרה: "אני לא באה אליכם...", אלא העמידו אותה שמה והיא זורקת את המרה ובורחים לבתים והיא רצה אחריהם ה"צרעה" הזאת, את המרה של אותה צרעה רדפה אחריהם עד ש"השמדתי את כולם מפניך".

אבל מה כתוב?

"לא אגרשם מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חיית השדה, אלא מעט מעט אגרשנו". ובסופו של דבר: "ושתי את גבולך מים סוף עד ים פלשתים ממזרח וממערב, ממדבר ועד הנהר ומן הנהר נהר פרת!" שישמעו בעיראק: "עד נהר פרת!" הגבול של עם ישראל יהיה שמה! ואז אם ירצה לקחת אפילו כוס מים אחת מנהר פרת הוא יצטרך לשלם לנו כסף! כמו שהיה במכת דם במצרים! צריך לשלם את הדברים האלה כולם.

והקדוש ברוך הוא אומר: "ונתתי בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך", לא תשאיר אותו באיזה "מוקטעה" אחד ויתנו לו שמה לאכול ולשתות "פות וכנתן..." אלא גרשתמו מפניך, שילך למקום אחר! היינו אנחנו לפני כמה שבועות בחוץ לארץ, וכל הטלויזיות של חוץ שאלו אותי מה אתה אומר על "פרעה" של הדור שלכם? מה אתה אומר לעשות אתו? אמרתי להם, אני אומר שתי אפשרויות.

אפשרות אחת: "וגרשתמו",

ואפשרות שניה: אני מציע שיבוא שופט אמריקאי ויבוא שופט רוסי ויבוא שופט יהודי וישפטו אותו על כל מעשיו ועל כל מעלליו, ואתם תראו שהשופט היהודי יפחד מהממשלה ומשום כך הוא אולי יעשה כל מיני "קולות", אבל השופטים האמריקאי והרוסי יפסקו עליו "לערוף את ראשו", יפסקו עליו דברים הכי קשים, למה שאין עליהם "אימת מלכות" כי זה האימה שלהם! ופרסמו את זה בכל הערוצים שמה, וזה היה אמת וכך זה יהיה.

אבל אנחנו מצפים "ושלחתי את הצרעה מלפניך" וגרשה את כולם.

(מתוך האתר הרשמי אביהם של ישראל)

כָּל אֲלֶמְנָה וַיָּזוּם לֹא תִעֲנֶנּוּ - סיפורים על גדולי ישראל

מעשה בילד יתום שנתקף בחרדה והפסיק לדבר מאז התייתם מהוריו. הילד הלך לכל סוגי הפסיכולוגים, אך הם העלו חרס בידם, הילד לא דיבר מאומה. בעצת ידיד המשפחה, הובא הילד להתברך אצל מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל. הרב קיבל את הילד והחל לבכות יחד איתו על מצבו מעומק הלב, הילד לא הוציא הגה. הרב התחיל לספר לו על עברו ועל יתמותו מאם בגיל צעיר והמשיך לבכות, והנה הילד מתחיל לבכות עם הרב ביחד. אמר לו הרב: דע לך, שאף על פי כן יש לך אב – אביך שבשמיים שאוהב אותך, ויש לך אם – אמך זו התורה, וככה אני עשיתי, שקדתי על התורה ושם הייתה נחמתי. הילד השתחרר והתחיל לדבר, אהבתו האמיתית של הרב המיסה את ליבו ועודדה אותו

3 העצות של הרב שלמה זלמן אויערבך זצ"ל לאלמנה

אל ביתו של הרב שלמה זלמן אויערבך זצ"ל נכנסה אישה אלמנה צעירה והשיחה צערה בפניו שמא לא טיפלה כראוי בבעלה במחלתו

השיב לה הרב: עלייך לנקוט ב-3 דברים ובזה תרבי זכויות לבעלך בעולם העליון יותר מכל זכות

- א. מיד כשתצאי מכאן, תלכי לחנות המשחקים, וקני לכל אחד מילדייך משחק חדש, גדול ויפה.
- ב. תשתדלי לטייל עם ילדייך אחת בשבוע למקום טוב לעיניים ונחמד למראה, להתרענן ולהחליף כוחות חדשים.
- ג. התגברי בכל כוחך על רגשות העצב ותכניסי רוח של שמחה בתוך ביתך.

"ובכן, אם תקיימי את ההנהגות שהצעתי לפניך – הרי יגדלו בניכם נאמנים לה' ולתורתו, ומזה תצא נחת-רוח הכי גדולה לאביהם בעולם העליון, הרבה יותר משאר תיקונים וסיגופים", סיים גדול הדור את דבריו.

ומעשה בגאון רבי שלמה זלמן אויערבך זצ"ל שכל שנה ההקפיד לקנות יין לליל הסדר מאלמנה שמכרה את היין בשכונתו. לימים האלמנה סגרה את החנות ופתחה אותה אך לפני פסח, כי ידעה שגדול הדור מקפיד לקנות דווקא אצלה...

מובילי היין לחנות האלמנה הניחוהו פעם אחר פעם בצד הסמוך לכביש מפני הנוחות, ולא שעו לבקשתה להובילו לצד השני לפתח החנות, פעמים רבות ביקשה ולא נענתה, והיה הדבר לה לעגמת נפש. משהבחין בכך הגרש"ז השכים קום, ומיד לאחר חלוקת היין העביר את הסחורה בגופו לפתח החנות. יום אחד, לאחר זמן רב, השכימה בעלת החנות וראתה את הרב והתחללה, כעת היא הבינה כיצד הדבר בא על תיקונו...

מדוע קוראים את פרשת שקלים?

שבת פרשת משפטים - ב' דראש חודש - א' אדר - פרשת שקלים

בזמן שבית המקדש היה קיים, היו מכריזים מראש חודש אדר ואילך שעל הציבור להביא מחצית השקל לבית המקדש עבור קורבנות תמידים ומוספים של הציבור. תקנו חז"ל זכר למקדש לקרוא את פרשת שקלים בשבת שלפני הכניסה לחודש אדר, ומקיימים בכך "ונשלמה פרים שפתינו" (משנ"ב תרפ"ה, ב).

טעם בקטנה - ווארטים ופונינים פישולבי חן

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"- נוטריקון וחייב אדם לחקור הדין, הדין מצווה שיעשה פשרה טרם יעשה משפט, אם שניהם רוצים, תשמע שניהם יחד מדברים, לא פני נדיב יהדר, התנכר מהם. (בעל הטורים) והיינו שההלכות המוטלות על הדין לנהוג בהם רמוזות כאן: לחקור היטב, שעדיפה הפשרה אם ניתן, שלא יתן יחס מיוחד לאחד מהם, ויהיו בעינינו כרשעים כשחוקרם.

"אַתְּ עֵינַי עֲבָדוּ" (כ"א, כ"ו)

אומר רש"י; עבדו שנזכר כאן כנעני, ורק לו יש את הדין של יציאה בשן ועין, אבל עבד עברי אינו יוצא בשן ועין. כמו שאמרנו אצל 'לא תצא כצאת העבדים' אמה עבריה אינה יוצאת בשן ועין כמו העבדים הכנעניים, עבד עברי נסמך לאמה עבריה וגם הוא אינו יוצא בשן ועין.

"מְדַבֵּר שְׁקֵר תִּרְחֶק"

הקפידה התורה על דיבור שקר, כי 'חותמו של הקב"ה אמת' (שמו"ר שמות ד), ולכן 'דובר שקרים לא יכון לנגד עיני' (תהלים קא, ז), ואמרו חז"ל (סוטה מב.) שיש ארבע כיתות שאינם מקבלות פני שכינה לעתיד לבוא, ר"ל, ואחת מהן היא כת השקרנים.

"וְכִי־יִגַּף שׁוֹר־אִישׁ אֶת־שׁוֹר רַעְהוּ וְיָמַת" - בדורו של הרס"ג הייתה נהירה עצומה אחרי הקראות, והרס"ג נלחם בכך. רבים מעם ישראל אבדו והתבוללו לצערנו בעקבות כך. היה אז חכם קראי מפורסם בשם בן זוטא שהיה מפרש את הפסוקים כמשמעותם הפשוטה נגד חז"ל (עין בדברי האב"ע שבן זוטא שפירש את הפסוק "עין תחת עין" (שמות כא, כד) כפשוטו, ולא כדברי חז"ל שמדובר בתשלום ממון, והרס"ג הוכיח לו את אי ההיגיון שבדבר, וכן מפסוקים מקבילים). רבי אברהם אבן עזרא היה מבקר אותו בשניות רבה. דוגמה לכך אצלינו שפירש בן זוטא כי השור המדובר היכה את רעהו, השור השני (רעהו = השור, ולא האדם שהוא בעל השור) ולפי זה כביכול השור הזיק לשור, ולא לבעליו, והתשלום הולך לשור... וגם אם הוא שור הפקר (שלהלכה לא משלמים עליו, גם אם עמד אחר זכה בו). וכך כתב האבן עזרא: "אמר בן זוטא כי 'רעהו' - תואר לשור. ולא ראה כי 'שור-איש' סמוך הוא (דהיינו: שור של איש), וכן הוא: 'שור-רעהו' (דהיינו: שור של רעהו). ואין לשור ריע רק (=אלא) בן זוטא לבדו..." (דוגמה נוספת מצויה באב"ע בסוף פרשת יתרו (כ', כ"ב): "והנה חשב בן זוטא לעלות בסולם חכמה בהבליו, ונגלתה ערוותו עליו, וככה יקרה לכל מין, אשר בדברי קדמונינו לא יאמין!")

"וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים" - "ואלה" - בגימטריה 42, שישנם 42 מצוות בין אדם לחבירו בפרשת משפטים (עד: "והשביעית תשמטנה ונטשתה" שמאז מתחיל בין אדם למקום). (החתם סופר) ויש להוסיף את דברי השפת אמת, כי אף המשפטים שהם המצוות המובנות בשכל (לעומת: חוקים) אין אנו מקיימים אותם מפני ההבנה שלנו, אלא מפני שאנו שומעים לדבר ה', ולכן הוקדמו אלו לתחילת הפרשה, לומר שאלו ואף אלו - מסיני! וזהו שהקדימו בני ישראל "נעשה" - שמובנו לעשות גם בלי להבין, ואז: "ונשמע" - שמתוך כך זכה להעמיק ולטעום מטעמה הערב של התורה ומצוותיה.

"וְעֵבְדוּ לְעֹלָם" – "אמרו חז"ל: עולמו של יובל והוא האמת בלי ספק שהרי כתיב "בשנת היובל הזו תשובו איש אל אחוזתו" – אך שואל החתם סופר מדוע נאמר לשון "לעולם"? והנה, הקנס בעבדות זו הוא גם לעבד, שבחר בעבדות לאדון זה ולא לקב"ה – שעד היובל לא ישתחרר, אך גם לאדון שגרם לו לרצות ולהשאר בעבדות, ולכן בעל כרחו יחזיק בו עד היובל אף אם אינו צריך לו. אך מה יקרה אם ירצו גם העבד וגם האדון בהמשכיות מצב זה גם בהגיע היובל? לא נאמר במפורש מה הדין בזה אם מותר לעבד להמשיך ולחיות עם השפחה הכנענית, ואם כן – האם יירצע רציעה נוספת באזנו. ויש לומר שזהו דקדוק הלשון: "ועבדו לעולם" שאם ירצו שניהם, יוכלו להמשיך עוד. ומסיים שהחידוש הוא יפה מצד הלימוד, אך עדיין צריך עיון אם כך באמת הדין, ולא הכריע. (חת"ס על התורה)

"כָּל אֱלֹמָנָה וַיְתוּם לֹא תַעֲנוּן, אִם עֵנָה תַעֲנֶנָּה אֹתוֹ..." כתב ראב"ע: "ואחר שאמר 'לא תענון' לשון רבים אמר 'אם... תענה' (-בלשון יחיד) 'כי כל רואה אדם שהוא מענה יתום ואלמנה ולא יעזרם, גם הוא יחשב מענה!' כלומר שהאזהרה היא אף על מי שרואה בעיניו ושותק! ולכן אף על פי שמישהו אחד עינה (כמו בסיפא), נחשב כאילו גם הוא עינה (ולכן נאמר הדבר בלשון רבים – ברישא)

וכתב הרמב"ם בהלכות דעות (פרק ו' הלכה י'):

חייב אדם להזהר ביתומים ואלמנות מפני שנפשו שפלה למאד ורוחם נמוכה אע"פ שהן בעלי ממון אפילו אלמנתו של מלך ויתומיו... לא ידבר אליהם אלא רכות ולא ינהוג בהן אלא מנהג כבוד ולא יכאיב גופם בעבודה ולבם בדברים קשים ויחוס על ממונם יותר מממון עצמו כל המקניטן או מכעיסן או הכאיב להן או רדה בהן או אבד ממון הרי זה עובר בלא תעשה וכל שכן המכה אותם או המקללן... במה דברים אמורים בזמן שעינה אותן לצורך עצמו אבל עינה אותם הרב כדי ללמדן תורה או אומנות או להוליכן בדרך ישרה הרי זה מותר ואע"פ כן לא ינהוג בהן מנהג כל אדם אלא יעשה להם הפרש וינהלם בנחת וברחמים גדולים וכבוד... ועד אימתי נקראים יתומים לענין זה עד שלא יהיו צריכין לאדם גדול להסמך עליו ולאמנן ולהטפל בהן אלא יהיה עושה כל צרכי עצמו לעצמו כשאר כל הגדולים.

צדקה על השבת או על יום חול? - מיוחד לפרישת שקלים

צדקה לבית כנסת- הרב זילברשטיין

יהודי הגיע ושאל; לאיפה אני צריך לתת את הצדקה שלי? האם לבית כנסת שאני מתפלל בו בחול? האם לבית כנסת שאני מתפלל בו בשבת? השבנו, שיתן צדקה לביהכ"ס שמתפלל בו בשבת. שכן, הרמב"ן אומר בפרשת אמור שתפילה בבית כנסת ביום חול היא מדרבנן, ותפילה בשבת היא מן התורה שנאמר: "מקראי קודש אלה הם מועדי", שביום זה יהיו עמ"י מתכנסים לקדש את ה'.

יש מצווה לישראל להתקבץ בבית ה' ביום המועד, לקדש את המועד בבגדים, תפילות והלל, ולעשות משתה כמו שנאמר בתורה: "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים כי קדוש היום לאדוננו חדות ה' היא מעוזו" וגם ה'פרי מגדים' ב'משבצות זהב' אומר כי "תפילה ביו"ט דין תורה, להיקבץ ביום ה' ולקדש היום בפרהסייה", והיא מצווה מדאורייתא (שבת בשמחה תק"ה).

כתב חידה עִשְׂפַחְתִּי לִשְׁוֹלַחַן שַׁבַּת

את הפתרון יש לשלוח למייל העלון או
ל-0587079876 בסמ.
הפתרון הוא מילה או מושג הקשור לפרשת השבוע
כל שורה או שתיים מהווה בפני עצמה פתרון. הפתרון
יופיע בעלון בשבוע הבא. (ניתן לקבל ישירות למייל
כתב חידה שבועי, לרישום ישיר שילחו מייל ל:
ktavchida@gmail.com) בהצלחה!

פְּרָשָׁה זֹאת נֶאֱמָרָה בְּהַגְבָּלָה,

חֲצִי לָהּ וְחֲצִי לְסִגְלָה.

וְעַל עֵשָׂרָה שְׂנוֹדְעוּ לְתִהְיֶה,

נִעְשָׂה וְנִשְׁמַע עִנּוּ בְּמִקְהֵלָה.

פְּעָמִים אֹת וּפְעָמִים מִלָּה,

יְשָׁלִים גַּר בְּטַבִּילָה,

וְשְׁלוֹשׁ עֵשָׂרָה יוֹרוּ גְדֻלָּה.

נִקְמָה בְּחָרֵב תִּהְיֶה בְּקִלְלָה,

וְאִף וְאִף יִזְכְּרוּ לְהַצֵּלָה.

שְׁלוֹשׁ עֵשָׂרָה יֶאֱמָרוּ בְּזִמְנֵי קִלְקֵלָה,

לְעוֹלָם לֹא יִחְזְרוּ בְּשִׁלְיָה.

לְבַנֵּי דָוִד הִיא מוֹעִילָה,

וְלִכְהֻנִּים מִתְנַת כְּלִכְלָה,

שֶׁלֹּא יִסְרִיחַ חֲלִילָה.

הִיְתֶה אֵימָה וְחֲשֻׁכָה גְדוֹלָה,

וְמָה שֶׁעַל לֵב אֲבָרְהָם עָלָה,

נֶאֱמָר בְּבִרְפַת דָּוִד בְּתַפְלָה.

מְלִיחוֹת בְּשֵׁשׁ בָּאָה מִתְחַלָּה,

וְקִיּוּם שְׁמִים וְאֶרֶץ יוֹמָם וְלַיְלָה.

עַל קִנְיָה תִּהְיֶה גְמוּלָה,

זֶהִירוֹת! כִּי בְּשִׁפְתֵי תוֹלָה.

פִּתְרוֹן כְּתַב חִידָה יִתְרוּ

הפתרון: גנב

מִיָּהּ הַחוֹתֵר לְשָׁלוֹ, גנב שבא במחתרת

חוֹמֵד דָּמִים וְאֵין לוֹ, אין לו דמים

וְסוֹפוֹ יִדּוּן עַל פְּעָלוֹ. וּמוֹתֵר לַהֲרֹגוֹ כִּי הוּא נִידוּן עַל
שֵׁם סוֹפוֹ (שְׁמוֹת כַּב, א וְרִשִׁ"י)

גַּם בְּדַעַת יִהְיֶה מַעְלוֹ, גְּבִיבַת דַּעַת (חֹלוּן כַּד).

וְלֹא עַל עַכְבָּר יִהְיֶה מְשָׁלוֹ. לֹא עַכְבְּרָא גַב
אֵלֶּא חוֹרָא גַב (גִּיטִין מֵה).

נִמְכָּר וְלַעֲבָדוֹת גּוֹרְלוֹ, אִם לִגְנֵב אֵין לְשֵׁלֵם,
וּנְמַכְר בְּגַבְּתוֹ (שְׁמוֹת כַּב, ב)

וְאֵב יִרְשִׁיעַ בֵּן מְשָׁלוֹ. בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרָה שֶׁאֵבִיו
מִגִּישׁוֹ לְדִין, רַק אִם גַּב מִשֵּׁל אֵבִיו (סְנֵהדְרִין ח, ג)

קַל וְחֹמֵר עַל אֶחַ לְכָלֵא, כַּשֶּׁנִּמְצָא הַגְּבִיעַ אֲצֵל
בְּנִימִין, אִמְרוּ הָאֲחִים הֵן הַכֶּסֶף.. בְּפִי אִמְתַּחֲוִיתִינוּ
הַשְּׁבִנו אֵלֶיךָ.. וְאֵיךְ נִגְנֵב מִבֵּית אֲדוֹנֵךְ

אֶחָד מִעֵשָׂרָה נֶאֱמָר בְּגִלְלוֹ. זֶה אֶחָד מִעֵשָׂרָה
ק"ו (שְׁבִתוֹרָה (בְּרֵאשִׁית מֵד, ח וְרִשִׁ"י)

וְגַם בְּשִׁתְּדוֹרְשׁ אֶת לֹא, כַּשֶּׁנִּלְמַד לֹא תִגְנוֹב עַל
גּוֹנֵב נִפְשׁ

אֶחָד מִעֵשָׂרָה הוּא הָלֵא, שֶׁהוּא בַעֲשֵׁרֵת
הַדְּבָרוֹת (שְׁמוֹת כ, יב)

וּבֵן מוֹת יִהְיֶה מִי שֶׁנִּטְלוֹ. וְגוֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ
וּנְמַצָּא בִּידוֹ מוֹת יוֹמָת (שְׁמוֹת כֵּא, טז)

בְּלִי הוֹדָאָה דִּינֵוּ שְׁתֵּימִ, גַּבֵּי שֶׁלֹּא מוֹדָה, וְנִתְפַּס,
מִשְׁלָם כֶּפֶל (שְׁמוֹת כַּב, ו)

עַל שְׁלוֹשׁ לְבָבוֹת נִנְעָצוּ שְׁבָטִים, אֲבִשְׁלוּם
גַּבֵּי שְׁלוֹשָׁה לְבָבוֹת: אֵבִיו, בִּי"ד וּבִנִּי וְנִתְקַעוּ בּוֹ
שְׁלוֹשָׁה שְׁבָטִים (סוֹטָה א, ח)

אֲרַבַּע וְחִמְשׁ בְּצִמְרֵי וְקִרְנֵים, גַּבֵּי, שֶׁטַבַּח וּמְכָרוֹ
שׁוֹר וְשֶׁה מִשְׁלָם אֲרַבְעָה וְחִמְשָׁה (שְׁמוֹת כֵּא, לו)

וְשִׁבְעַת בֵּן נַח נֶצְטָו: מְשָׁמִים. גִּזְלָה הוּא אֶחָד
מִשְׁבַּע מִצְוֹת בְּנֵי נַח (סְנֵהדְרִין נו).

עַל אֱלֹהִים וְלֵב רָדַף שְׁבַעֲתֵים, לְבַן שֶׁרָדַף
מִהֶלֶךְ שֶׁבַע יָמִים טַעַן לְמָה גַבְּתָה אֶת אֱלֹהִים, וְתִגְנֵב
אֶת לְבָבִי יוֹם וְלַיְלָה, עָנָה לוֹ בְּשִׁפְתֵים. יַעֲקֹב
עָנָה לוֹ גַבְּתֵי יוֹם וְגַבְּתֵי לַיְלָה (בְּרֵאשִׁית לֵא, כו-לט)

פוֹתֵר חֲלוּמוֹת טַעַן בְּכַפְלֵים, יוֹסֵף אִמֵּר כִּי גַבֵּי
גַבְּתֵי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים (בְּרֵאשִׁית מ, טו)

וְחִבְרֵי הַשְּׂרִים כְּנֹו בְּרִשְׁעֵתֵים. שְׁרִיךְ סוֹרֵרִים
וְחִבְרֵי גַבֵּים (יִשְׁעִיָּה א, כג)

רַב מִיִּשְׂרָאֵל הֵם בְּכַפְיִם, רֹב גַבֵּי, יִשְׂרָאֵל נִנְהוּ
(ע"ז ע).

לְמִתְקַ שְׁתֵּיָה יָרוּוּ מְמִים. מִים גַּבֵּים יִמְתְּקוּ

חידון (לתשובות קצרות) על הפרישה ורשי"י

1. באיזה אוזן נרצע העבד הבוחר להישאר אצל אדוניו אחרי 6 שנים? (רשי"י כא, ו)
2. "ועבדו לעולם" – מה הכוונה "לעולם"? (רשי"י כא, ו)
3. מה דינו של הרוצח בשגגה? (כא, יג)
4. מהם 5 התשלומים הקיימים על חבלת חבריו (בבא קמא, פרק ח' משנה א' – על פי פרשתנו)
5. האם עבד עברי יוצא בשן ועין? (כא, כו רשי"י – התשובה נמצאת גם בעלון)
6. "בעל הבור ישלם לבעליו" – מה הדין אם הפקיר את הבור או את התקלה שהניח – כלומר שהבור אינו בבעלותו. (רשי"י כא, לד)
7. מה הכוונה "אם במחירת"? (רשי"י כ"ב, א')
8. מה דין שומר שבר שנגנב ממנו, ומה דין שומר חינם? (רשי"י כ"ב, ט')
9. מתי שואל חייב במקרה אונס, ומתי פטור? (רשי"י כ"ב, י"ג / בבא קמא פרק ח' משנה א')
10. מה צריך לעשות למכשפה? (כ"ב, י"ז)
11. "ובשר בשדה טריפה... לכלב תשליכון אותו" – בשכר מה זכה הכלב? (רשי"י כ"ב, ל')
12. "לא תהיה אחרי רבים לרעות" – מהו הרוב הנדרש בדיינים כדי לחייב מיתה? (רשי"י כ"ג, ב')
13. "עזוב תעזוב עמו" – מהי "עזיבה"? (כ"ג, ה')
14. "ונקי וצדיק אל תהרוג" – מה הכפילות אותנו? (רשי"י כ"ג, ז')
15. מה השוחד עלול לגרום? (כ"ג, ח')
16. למה הכתוב כפל לשון ב"תשמטנה ונטשתה"? (רשי"י כ"ג, י"א)
17. כיצד גורשו "החוי, הכנעני והחתי"? (כ"ג, כ"ח וברשי"י)
18. "ואל משה אמר עלה אל ה'... ונגש משה לבדו" – מתי נאמרה פרשה זו? (רשי"י כ"ד, א')
19. היכן שהה יהושע במשך 40 יום שעלה משה לקבל את התורה? (רשי"י כ"ד, י"ג)
20. מי היו אביו ואמו של חור? (רשי"י כ"ד, י"ד)

תשובות לשאלות מפרשת יתרו: 1. קריעת י"ס ומלחמת עמלק / 2. שחיבב את התורה / 3. בעצת אהרון שלא יסבלו גם הם / 4. ע"י שליח / 5. שמח, נעשה בשרו חידודין / 6. טיבעו התינוקות בים ולקו בים / 7. אנשי חיל, יראי ה', אנשי אמת ושנאי בצע / 8. הנשים / 9. שנא' "לעיני כל העם" / 10. / 3 / 11. שאחרים עשו אותם לאלהות או שאינם עונים לצועקים אליהם / 12. פי 500 / 13. ברכו במן שנכפל בששי, וקדשו במן שלא ירד בשביעי / 14. גונב נפשות / 15. 12 מיל כאורך המחנה / 16. שראו את הקולות / 17. דבר אתה עמנו / 18. לשון הרמה וגדולה / 19. אם עשה את הכרובים מכסף ולא מזהב / 20. שלא תבואו פורענות.

- פתרונות יתקבלו עד יום שני ב20:00 בכתובת: alonalon7761@gmail.com או בסמס ל 0587-079876, או בכתב יד לרח' בן ציון 24/ד' 1-ים.
- 18 תשובות נכונות מזכות בכרטיס הגרלה, פתרון מלא מזכה ב-2 כרטיסי הגרלה. פתרון של כתב החידה מזכה בכרטיס אחד ופתרון מפורט מזכה ב-2 כרטיסים.
- התשובות יפורסמו אי"ה בגיליון הבא.

העלון השבת מוקדש לרפואה שלימה:

ערת תקווה בת שרה

לשליחת שמות לטילוי נשמה ולרפואה alonalon7761@gmail.com 0587079876 בהודעת s.m.s. תזכו למצוות

בדיחות עיינו בגיליון המצורף- לקבלתו במייל: alonalon7761@gmail.com

- בדיחה 1:** לגדול עם אחים קטנים זה לקרוא להם מקצה הבית לקצה השני כדי שיסגרו לך את הדלת!...
- בדיחה 2:** אין רגע יותר משפיל מהרגע הזה שבו אתה מחזיר לפח נייר שלא הצלחת לקלוע מרחוק.
- בדיחה 3:** איזה רגע מביך שאתה מחכה לאוטובוס, רואה אדם מחכה ואז אתה ממשיך איתו. פתאום מגיע רכב ולוקח אותו...
- בדיחה 4:** אחרי איחור של רבע שעה- כולם יתעצבנו. אחרי איחור של 3 שעות- כולם שמחים שהגעתם ב"ה.
- בדיחה 5:** תמיד חשבתי שאוויר זה בחינם, עד שקניתי שקית תפוצ'יפס.
- בדיחה 6:** שוטר מגיע למאה שערים ורודף אחרי חסיד אחד, צועק השוטר לחסיד; אני לא יעשה לך כלום רק תגיד לי איך יוצאים מפה...
- בדיחה 7:** בארבע לפנות בוקר צלצל הטלפון בביתו של בעל מכולת. קולו של שיכור נשמע מהצד השני של הקו: "מתי אתה פותח את המכולת?" וטרק את הטלפון. כעבור שעה שוב מצלצל הטלפון ושוב פעם השיכור שואל: "אולי ניתן להקדים את פתיחת המכולת?" "המכולת נפתחת בעשר בבוקר", שאג בעל המכולת: אבל אל תדאג אני מכיר את הקול שלך אתה לא תכנס למכולת שלי בזה אתה יכול להיות בטוח" "איזה להיכנס", הופתע השיכור "אני רוצה לצאת..."
- בדיחה 8:** "מה יותר חשוב אנשים או סוסים?" – "סוסים". – "למה?" - "כי למרוץ סוסים באים הרבה אנשים, ולמרוץ אנשים לא בא אפילו סוס אחד..."
- בדיחה 9:** שיכור מזמין את חבריו לדירה שלו, באחד החדרים הם הבחינו בפעמון ענק, ושאלו: מה ענינו? זה- 'שעון מדבר!' -ואיך זה עובד? -השיכור לקח מוט מעץ שהיה ליד והיכה בעוצמה על הפעמון. הרעש נורא שנוצר מהפעמון צלצל באזניים אבל... –"לא שמענו שום שעון!" אבל מיד באותו רגע נשמעו דפיקות על הדלת מקיר שליד וצעקה מחרושה: "מה אתם עושים השעה כעת כבר שלוש לפנות בוקר..."
- בדיחה 10:** אתם קולטים שהמסיכה מהסגר הראשון עדיין עולה עלי!!!
- בדיחה 11:** אם החיסון השני הוא העיקרי, אני לוקח רק אותו!
- בדיחה 12:** עם כל המוטציות, זה הפעם הראשונה שהסיני זה המקור וכל השאר חיקוי...
- בדיחה 13:** התגלתה מוטציה פלסטינית שטוענת שהיא הייתה פה לפני כולם!
- בדיחה 14:** -"לא ראית את השלט בכניסה: לא לדבר! לא ראית?!" -לא ראית את השלט שהכניסה מותרת 5 אנשים בלבד?
- בדיחה 15:** לאחר החיסון השני התחלתי לראות מטושטש! אמיתי לגמרי! התקשרתי למרפאה להפניה למיון אך הם סירבו בתוקף וקראו לי מיד חזרה למרפאה! כמעט שדיווחתי למתנגדי החיסונים שיפרסמו, אבל בסוף החלטתי לבוא תחילה למרפאה, וב"ה הכל בא על מקומו בשלום, פשוט שכחתי שם את המשקפיים 😊

